

ΑΓΓΛ'ΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ R. M. AYRES

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΕΙΝΕ ΓΛΥΚΕΙΑ!

θεια "Αννα είχε πεθάνει! Η Πολίν γονατισμένη στη μέση της κάμαρας, ξεκαθάριζε τα γράμματα, τα χαρτιά και χίλια-δύο άλλα μικροπράγματα, που ήταν σκορπισμένα γύρω της. Μιά θα-θεία λύπη ζωγραφιζόταν στο άχρο πρόσωπό της.

"Η θεία "Αννα ήταν το μόνο πρόσωπο—εκτός από τον Τζέρρυ—που ή νέα είχε αγαπήσει. Κι' ενώ έχοιζε τα παλιά, κιτρινωμένα από τον χρόνο γράμματα, συλλογιζόταν τη θλιβερή και καρτερική ζωή της θείας της...

"Η θεία "Αννα είχε αγαπήσει στα νεύατα της τον πατέρα του Τζέρρυ. Μά εκείνος είχε προτιμήσει μιάν άλλη και όταν μετά δυο χρόνια πέθανε η γυναίκα αυτή και σε λίγο την ακολούθησε κι' ο άνδρας της στον τάφο, τότε η "Αννα—η οποία, πιστή στην πρώτη της αγάπη δεν είχε παντρευτή—πηρε τον μικρό Τζέρρυ στο σπίτι της, τον υιοθέτησε και τον μεγάλωσε με μητρική στοργή μαζί με την ανηψιά της την Πολίν. Τά χρόνια πέρασαν γρήγορα, ο Τζέρρυ μεγάλωσε, τελείωσε τις σπουδές του στο Κόμπριτζ και έπείσθησε στο σπίτι της θείας "Αννας. "Αλλά ο Τζέρρυ δεν είχε διάθεσι να εργασθῆ, προτιμούσε να διασκεδάζῃ και ἡ θεία "Αννα προθύμη πάντοτε, του ἔδινε ἀφθονα χρήματα.

"Η Πολίν ήταν δυο χρόνια νεώτερη από τον Τζέρρυ. Ούτε ἄρνια ήταν, ούτε φιλόρεσκη. "Ωστόσο, μιὰ μέρα, λίγον καιρο μετά την ἐπιστροφή του Τζέρρυ, ἡ θεία "Αννα παρατήρησε πὼς ἡ νέα ἄρχισε ἔξωφικὰ νὰ στολιζέται περισσότερο, νὰ περιποιεῖται τὸ χτένισμά της καὶ νὰ ἐξήλθῃ λίγο περισσότερο χρώμα στα καλογορασμένα γέλητά της... Μὰ κι' ὁ χαρακτήρ της εἶχε ἀλλάξει. Αὐτὴ πὼς ἦταν πάντοτε εὐθυμῆ, τώρα πολλές φορές μελαγχολούσε. Καὶ ἡ θεία "Αννα συλλογιζόταν μὲ πικρία πὼς ἀσφαλῶς ὁ μικρὸς πτερωτὸς Θεὸς εἶχε ῥίξει ἀπάνου της ἕνα ἀπὸ τὰ θέλη του...

"Η Πολίν ἐκρύβε το μυστικό της θαθεῖα μέσα στην καρδιά της. "Αλλά, μιὰ μέρα, στὸ πρόγευμα, ὁ Τζέρρυ τὴν κύτταξε περίεργα, σὴν νὰ τὴν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ κατόπι εἶπε:

—Τὸ ξέρεις, Πολίν, πὼς εἶσαι ὡμορφῆ;

"Η νέα κοκκίνισε, μὰ δὲν ἀπάντησε. "Απο κεινη τὴν ἡμέρα ὁ Τζέρρυ ἄρχισε νὰ τὴν συνοδεύῃ στὸν περίπατο, νὰ κἀνῃ ἐκδρο-

λῶς... Κάποτε ἔλαθαν ἕνα τηλεγράφημα του, στο οποίο τὸς ἔλεγε πὼς θὰ ἐρχόταν νὰ περᾶσει μερικὲς μέρες μαζί τους, γὼν περιέμεναν μὲ λαχτάρια, μὰ ὁ Τζέρρυ δὲν φάνηκε πουθενά. Πέρασαν πάλι ἀρκετὲς μέρες καὶ ἕνα πρωΐ, ὁ ταχυδρόμος ἔφερε ἕνα γράμμα γιὰ τὴν Πολίν. "Η νέα τὸ ἔνοιε μὲ λαχτάρια, μὰ μόλις τὸ διάβασε χλωμίωσε, ἔμεινε λίγη ὥρα ἀκίνητη στὴν ἴδια θεσι καὶ κατόπι ἀμύλητη τὸ ἔδωσε στὴ θεία της νὰ τὸ διαβάσῃ κι' αὐτὴ. "Η θεία "Αννα κούνησε μελαγχολικὰ τὸ κεφάλι καὶ εἶπε μονάχα:

—"Αργότερα, μικρούλα μου, μὲ τὸν καιρο, δὲν θὰ πονῆς, σὸο τανεὶς τώρα. Πιστεῖμὲ με!

"Ο Τζέρρυ ἔγραψε πὼς εἶχε γνωρίσῃ μὲ μιὰ νέα καὶ τὴν ἀγάπησε. Ζητούσε συγγνώμη ἀπὸ τὴν Πολίν καὶ τὴν παρακάλουσε νὰ τοῦ δώσῃ πίσω τὸ λόγο του, γιὰτὶ καταλάβαινε πὼς εἶχε κἀνῃ λάθος, πὼς δὲν ἀγαποῦσε αὐτὴν ἀλλὰ τὴν ἄλλη... καὶ πὼς πάντοτε ἄρνια θὰ ἐξασκολουθούσε νὰ τὴν θεωρῆ σὸν ἀδελφὸν του...

Γέσσερες μῆνες εἶχαν περάσει ἀπὸ τότε. "Η θεία "Αννα καὶ ἡ Πολίν δὲν ἐσαμίλησαν γιὰ τὸν Τζέρρυ, οὔτε ἔμαθαν ἄν εἶχε ἀρραβωνισθῆ. "Η μέρες πενούσαν ἀργά, ἡ μιὰ ἄρνια μὲ τὴν ἄλλη. Μιὰ μέρα, ἡ θεία "Αννα ἀρώστησε θειραία. "Ο γιατρός εἶπε πὼς δὲν θὰ γλυτώνει γιὰτὶ ἡ καρδιά της ἦταν πολὺ ἀδύνατη. "Η Πολίν δὲν ἔφευγε ἀπὸ κοντὰ της καὶ μὲ ἀπέραντη λύπη συλλογιζόταν πὼς θὰ ἔμενε ἔρημη, ὀλομόναχη στὸν κόσμο.

"Αν καὶ ἡ θεία "Αννα δὲν ἦταν ποτὲ πολὺ διαγυητικὴ στὴν ἀγάπη της, οὔτε πολὺ ἠμιλητικὴ, ὅστοςο μιὰ θαθεῖα στοργὴ ἔδινε τίς δυὸ γυναῖκες. Μιὰ μέρα, ἡ ἀρραστία εἶπε:

—Παῖδι μου, ὅταν πεθᾶνω, βάλω ἐσὺ νὰ φροντίσῃς γιὰ δαλ! "Εσὺ, μόνῃ σου, θὰ τακτοποιήσῃς ἕνα-ἕνα τὰ χαρτιά μου... Κανέναν ἄλλο δὲν ἔμπιστεύομαι!

Κατόπι πρόησε:

—Δὲν θὰ πονῆς πάντοτε ὅπως στὴν ἀρχῆ, Πολίν, πιστεῖμὲ με!

Μια νύχτα, τέλος, ἡ θεία "Αννα πέθανε ἠρεμα, ὅπως εἶχε ζήσει... "Ο Τζέρρυ ἦλθε γιὰ τὴν κηδεία. Πῆρε τὸ χερί της Πολίν καὶ τὸ ἔσφιξε μὲ συμπόνια. Κατόπι εἶπε τροπαλά:

—...Συγχώρεσέ με, Πολίν...μὰ, τὴν ἀγαπᾶ!

—Φυσικά, σὲ συγχωρᾶ! ἀπάντησε ἡ νέα, μὰ ἡ καρδιά της χτυποῦσε δυνατὰ.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ συμβολαιογράφος ἔφερε τὴν διαθέτικὴ καὶ τὴν διάβασε στοὺς δυὸ νέους. "Η θεία "Αννα ἄρνησε ὅλη τὴν περιουσία της στὸν θετὸ γυιὸ της, τὸν Τζέρρυ Κάνφιελδ... Καὶ δὲν ἦταν μικρὴ ἡ περιουσία πὼς ἄρνησε ἡ θεία "Αννα! "Αρνησε πένητα χιλιάδες λίρες! Νευρικά, σὸν νὰ ντροπέταν ὁ Τζέρρυ, εἶ-

πε—

—Θα τὰ μοιραστοῦμε, Πολίν!

Μὰ ἡ νέα ἀρνήθηκε περῆφανα. "Οχι... Δὲν θὰ δεχόταν ἰσποτε... "Ὄ, ἀργαζόταν... "Ο συμβολαιογράφος πὼς ἦταν οἰκογενειακὸς τὸς φίλος, θὰ τὴν εὐρίσκε καμιά δουλεια. "Η Πολίν δὲν ἤθελε τὰ χρήματα τοῦ Τζέρρυ, ἤθελε τὴν ἀγάπη του... Τὸ μόνον πὼς δέχτηκε, ἦταν νὰ μείνῃ στὸ σπίτι τῆς θείας της, ὅσπου νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πάντα. "Ἐπρεπε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν τελευταία ἐπιθυμία της μακαρίτισσας... "Ο Τζέρρυ ἔφυγε καὶ πάλι γιὰ τὸ Λονδίνο.

—"ὦ! ναι, συλλογιζόταν ἡ νέα, ἐνὼ ἔχοιζε τὰ παλιά, ἀ-

χρηστα γράμματα, προτιμᾶ νὰ ἐργασθῶ, παρὰ νὰ δεχθῶ θηήθεια ἀπὸ τὸν Τζέρρυ!...Θεοὺ μὲ!

—εἶπε σὲ λίγο—τὶ χρειάζεται νὰ κρατᾶ κανεὶς τόσα, ἀχρηστα γράμματα!

"Η νέα ἀναστενάει. "Ἦταν κουρασμένη, ἀπογοητευμένη, ὅστοςο δὲν ἔνοιωθε κανένα μῖσος ἐναντίον τοῦ Τζέρρυ, μονάχα μὲ ἀπέραντη λύπη... Πῆρε μέσα ἀπὸ τὸ σαρὸ πὼς θριακόταν μπροστά της ἕνα μεγάλο φάκελλο καὶ τὸν κύτταξε μὲ ἀπορία. "Ο φάκελλος αὐτὸς ἦταν σφραγισμένος καὶ ἀπ' ἔξω ἔγραφε:

—Γιὰ τὴν Πολίν. Ν ἀ

—Κρατήσέ με στὴν ἀγκαλιά σου, Τζέρρυ, γιὰ νὰ μὴν πέσω ἰ...!

"Η Πολίν δὲν το εἶχε σκεφθῆ αὐτὸ. Κατέβασε τὸ κεφάλι της χωρὶς ν' ἀπάντησῃ, μὰ ὁ Τζέρρυ εἶπε περῆφανα:

—Τὸ ξέρω πὼς ὁ πατέρας μου δὲν μοῦ ἄρνησε περιουσία, μὰ θὰ ἐργασθῶ καὶ μιὰ μέρα θὰ γυρίσω νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Πολίν νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόσχεσί της!

"Ἐπειτα ἀπὸ λίγες μέρες, ὁ Τζέρρυ ἔφυγε γιὰ τὸ Λονδίνο. "Ἐνας φίλος του τὸν φιλοένησε στὸ σπίτι του ὅστοςο νὰ ὀρῇ ἐργασία.

Πέρασαν μέρες, ἑβδομάδες, μῆνες! Στὴν ἀρχῆ ὁ Τζέρρυ ἔγραψε τακτικά. Στὰ γράμματα του ἔλεγε πὼς εἶχε ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον, ἀλλὰ σιγά-σιγά τὰ γράμματα ἀραιώσαν, ὅστοςο μιὰ μέρα ἔπαυσαν εἶπε-

διαφασθῆ μετὰ τὸν θάνατό μου!»

Με περιέργεια, τὸν ἄνοιξε. Δυὸ χαρτιά ὑπῆρχαν μέσα στο μικρότερο ἢ Πολὺν διάθεσε:

«Ἡ ἐκδίκηση εἶνε γλυκειά! προ πάντων στις γυναῖκες... Ἐγὼ ἀπέτυχα μὰ σὺ θὰ ἐπιτύχης!»

«Ἐνα ρίγος πέρασε στὸ σῶμα της... Ἐμεινε γιὰ λίγο συλλογιμένη, κατόπιν πήρε τὸ ἄλλο χαρτί. Κατάπληκτη μὲ φόβο διάθεσε:

«Ἐγὼ, ἡ Ἄννα Μόνκριφ, ἔχουσα σπας τῆς φρένας, σήμερον τῆν 22ην Νοεμβρίου τοῦ 1933, ἀναγνώ διὰ τῆς παρουσίας μου ὅλες τῆς προηγουμένης διαθήρας μου καὶ κληροδοτῶ ὅλα τὰ ἐπιχοινιά μου στὴν ἀνεψιὰ μου Πολὺν Μόνκριφ.

Ἄννα Μόνκριφ

Σαστισμένη ἡ Πολὺν ἐσαναθιάσθη τὸ πρῶτο, τὸ μικρὸν χαρτί:

«Ἡ ἐκδίκηση εἶνε γλυκεία...» Ὅποτε αὐτὸ τὸ ὄπλο τῆς εἶνε ἡ θεία Ἄννα γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ, Ἐπρεπε, λοιπόν, αὐτὴ νὰ πῆ στὸν Τζέρρυ πῶς ὅλη ἡ περιουσία ἦταν δική της; Ἀσφαλῶς ἡ ἐκδίκηση θὰ ἦταν ἀπλήρη, γιὰτὸ ὁ Τζέρρυ δὲν θὰ ἔχουσε μονάχα τὰ γρήματα, ἀλλὰ πιθανόν καὶ τὴν νέα του ἀγαπούσε... Ἡ Πολὺν ἔκλεισε μισὴ στιγμή τὰ μάτια της.

«Ἡ ἐκδίκηση εἶνε γλυκεία! μίθουρισε. Προ πάντων στις γυναῖκες... Θεέ μου! Τί φριχτὰ λόγια! Καὶ θυμωσῆ... ἴσως μ' αὐτὸ τὸ ὄπλο στὰ χεῖρα της νὰ κατάρθωνε νὰ φέρῃ πάλι κοντὰ τῆς τὸν ἀγαπημένο της. Μὲ τὸν καιρὸ θὰ ἐξεχούσε τὴν ἄλλη καὶ θὰ τὴν ἀγαπούσε πάλι ὅπως πρῶτα. Ὁ Τζέρρυ ἤθελε χρήματα, δὲν τοῦ ἔδωκε νὰ ἐργάζεταί... Γιὰτὶ νὰ τὸ κάνη αὐτὴ ἡ θεία Ἄννα;

«Ἐγὼ ἀπέτυχα—ἔγραφε τὸ χαρτί—μὰ οὐ θὰ ἐπιτύχη!» Ἡ νεκρὴ ἐξεδιέκτισε τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἀπαρνήθηκε χτυπώντας τὸν γυῖο του στὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν κόρη τῆς ἐκλογῆς του... Τί ἐκδίκηση, Θεέ μου! Μετὰ τὸ θάνατό της, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια!...

Ἡ Πολὺν σηκώθηκε ἀργά. Κρούει! Ἡ φωτιά ἀπὸ τὸ τζάκι εἶχε σβῆσει... Ὁ πῶς τὰ συχαινόταν ὀλ' αὐτὰ! Δὲν θάσταζε καὶ εἶπε δυνατὰ:

—Προσπάθησε νὰ σὲ μισῶω, Τζέρρυ, μὰ δὲν μπῆρασι!...

Ναὶ! Προτίμωσε νὰ ὑποφέρῃ ἐκείνη, τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸν θλαχῆ, ἀφοῦ... τὸν ἀγαπούσε ἀκόμα!... Μὲ ἀστατό θῆμα, κρατώντας σφιχτὰ στὸ χεῖρι της τὸ πολυτίμητο γράμμα, ἡ Πολὺν πῆγε στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Ἐκεῖ, στὸ σαλόνι, ἡ φωτιά ἔκαψε ζωηρά... Ὅχι, δὲν ζητούσε ἐκδίκηση... Πῶς μπορεῖ νὰ ἐκδικηθῆ κανεὶς τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγάπησε; Γιὰ ἀγάπα ἀκόμα!...

Ἡ Πολὺν γονάτισε κοντὰ στὸ τζάκι, μὲ τὴν ἀπόραση νὰ κάηθ τὸ γράμμα, χωρὶς νὰ μᾶθη κανεὶς ποτὲ τὸ περιεχόμενό του!

Ἡ Πολὺν κρατοῦσε τὴν τοιμητὶδα καὶ σκαλίξε τὴ φωτιά, ὅταν ἀκούστηκε τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας. Ἡ πόρτα ἄνοιξε ἀποτομα καὶ ἡ νέα γυῖοσε τὸ κεφάλι τῆς γιὰ νὰ ἰδῆ ποιὸς ἦταν.

—Τζέρρυ! φώναξε σαστισμένη, χωρὶς νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὴ θέσι της. Γιὰτὶ νὰ μὴ μὲ εἰδοποιήσης πῶς θὰ ἔλθης;

«Θεέ μου!—σκέφθηκε συγχρόνως μὲ ἀγωνία—ἦλθε γιὰ νὰ μὸ ἀναγγεῖλῃ τὸς ἀρραθῶνας του!...»

—Τί κανεὶς ἐκεῖ, Πολὺν; ῥώτησε ὁ νέος.

—Καὶω παλιὰ γράμματά της θεῖας Ἄννας... εἶπε ἡ Πολὺν, ἐνῶ σηκωνόταν ἀργά. Θέλεις νὰ σοῦ τοιμῶσω ἕνα σοά;

—Ὅχι!...ἀκουσε...δὲν μποροῦ νὰ ζῆσω χωρὶς ἐσένα... Ἡ νέα ζαλιμένη, ἡ τοιμῶντας νὰ πιεσθῆ ἐν τῷ εὐτυχίῳ, ἄφρασε τὸν Τζέρρυ νὰ τὴν πάρῃ στὴν ἀγκαλιά του. Κι' ἐνῶ εἰκύνουσε ἐξακολουθούσε νὰ μιλά, τῆς φανόταν πῶς ἔβλεπε δεινῶ, πῶς ἡ φωνή του ἦταν μιά θεία μελωδία...

...?Ἦλθα νὰ σοῦ ζητήσω συγχώρη... Θέλεις νὰ μὲ συγχωρέσης; Δὲν ἔξερα τί ζητούσα. Γύρευα ἄλλοτὴν εὐτυχία ἐνῶ εἶμὸν μονάχα μπορεῖς νὰ μοῦ τὴ δώσης...

Ἡ Πολὺν κλονίστηκε, ἄπλωσε τὰ δυὸ χεῖρα της καὶ φιδύρισε:

—Κράτησέ με στὴν ἀγκαλιά σου, Τζέρρυ, γιὰ νὰ μὴ πέσω... Ἡ φωτιά κόντευε νὰ σβῆσῃ καὶ ἡ Πολὺν τραβήχτηκε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του.

Ἐκείνος ῥώτησε:

—Ποῦ πηγαίνεις, ἀγάπη μου;

—Ὁ! θέλω μονάχα νὰ διορθώσω τὴ φωτιά!

Λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ ἡ νέα, πήρε τὰ χαρτιά ποὺ εἶχαν πέσει χάμα καὶ μὲ μὰ γρήγορη κίνηση τὰ ἔβριξε μέσα στὸ τζάκι. Τὰ χαρτιά πῆραν φωτιά, μιά φλόγα ἔλαμψε καὶ μέσα στὸ φῶς τῆς ἡ Πολὺν διάθεσε τῆς τρεῖς αὐτῆς λέξεις

«...ἐκδίκηση εἶνε γλυκεία...»

—Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ κάεις; ῥώτησε ὁ Τζέρρυ.

—Ὁ! τίποτε! Κάτι παληόχαρτα...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Συμφωνοῦ με μίαν Ἀγγλίαν στατιστικῆ, κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἐδούλιςτριαν 249 πλοία, σ' ὅλον τὸν κόσμον.

—Πρῶτη, ἐν ἀνάλογια, στὶς ἀπώλειες πλοίων ἐρχεται ἡ Ἑλλάς καὶ κατόπιν ἡ Ἰαπωνία.

—Ἐχουσε ὀληκαθ' ἡ Ἑλλάς τὰ 2.62 ο)ο τῶν πλοίων της, ἡ δὲ Ἰαπωνία τὰ 1.31 ο)ο.

—Ἀ' ὅλες τῆς πρωτεύουσες τῶν κρατῶν, τὸ γεωδὸν τοῦ ὕψους τὸ ἔχει ἡ Λά Παῖς, ἡ πρωτεύουσα τῆς Βολιβίας, ἡ ὅποια εἶνε χτισμένη εἰς ὕψος 4.510 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

—Γενικῶς δὲ εἶνε ζήτημα ἂν ὑπάρχει στὸν κόσμον ἄλλη πόλις χτισμένη σὲ τέτοιον ὕψος.

—Γιὰ νὰ πάρετε μιά ἰδέα σχετικῶς, σὰς λέμε καὶ τοῦτο : Ὅτι ἡ ἰσηλότερα κορυφὴ τοῦ Ὀλίμπου εἶνε 2.108 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

—Στῆν Ἀμερικῇ ἰδιωτῆς τελευταίως ἕνας νέος σύλλογος, ἀνοῖκον εἰς τὸ ὄνομα «Σύλλογος Προμηθεῶν Ἀλιετῶν».

—Ὁ σύλλογος αὐτὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔκλειους, οἱ ὅποιοι προσφέρουν ἀντὶ ἀμοιβῆς στὰ νοσοκομεία τὸ αἷμα τοῦ γιὰ μεταγγίσει στους ἀσθενεῖς.

—Ἡ θεατικὴ αὐτὴ εἶνε πολὺ τῆς μόδας σήμερα στὴν ἰατρική καὶ σιγά-σιγά μερικῶ, ποὺ ἔχουν μὲν ἄλλο αἷμα, τὸ πῆραν ἐπάγγελμα νὰ δύνουν μέρος τοῦ αἵματός του γιὰ νὰ μεταγγίξεται εἰς ἀσθενεῖς.

—Σὲ μίαν Γερμανικῇ πόλι, στὸ Φριδοῦργου, ὁ διευθυντῆς τοῦ ἐκεί θεάτρον, τὸ ὅποιον, λόγω τῆς οικονομικῆς κρίσεως, εἶνε κατὲ βράδι ἄδειο, ἐτοιχοδόμησε μιά εἰδοποίησι ὅτι δεχεται τὴν πληρωμὴ τῶν εἰσιτηρίων καί...εἰς εἶδος.

—Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς τοιχοκολλησῆως αὐτῆς, δὲν μένει περὶ οὐτε μιά θέσις ἀδειαστῆς τοῦ θεάτρον, τὸ δὲ τρεῖσιον του γεμίζει κατὲ βράδι ὅχι ἀπὸ χαρτονομίσματα, ἀλλ' ἀπὸ ἀγῶα, κότες ζωντανῆς καὶ σφαγμένης, κουνέλια, τυριά, βοῦτυρο, φρούτα, λαχανικά, ψωμιά κλπ., ἀπ' ὅτι τέλος πάντων εὐκολοῖνται ὁ καθένας νὰ δώσῃ γιὰ εἰσιτήριο.

—Μιά βραδειὰ μάλιστα κατέβηκε στὸ Φριδοῦργου ἀπὸ ἕνα χωριό, ἐκεῖ κοντὰ, ὀλοκληρῆ οικογένεια χωρικών, σέρνοντας μαζί της καὶ δυὸ...γυρομῶντοῦλα, γιὰ νὰ πληρῶσῃ τὰ εἰσιτήρια.

—Ὁ διευθυντῆς τοῦ θεάτρον σκέπτεται τώρα ν' ἀνοίξῃ κα' ἕνα μπακάριον, γιὰ νὰ πουλήσῃ ἀπ' τὰ προϊόντα αὐτὰ ὅσα περισσεύουν μετὰ τὴ διατροφή τοῦ θιάσου.

—Ἡ ἐπιτροπὴ ποὺ καταρτίζει στὴν Ἀγγλίαν τὸ νομοσχέδιο περὶ χρησιμοποίησῆως τῶν γενναίων καὶ στὴ διπλωματικῇ ὑπηρεσίῳ, δὲν ἀποφῶ νὰ λίσῃ τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ σιζύγου μιάς γυναίκας, ποὺ θὰ κατέχῃ διπλωματικῇ θέσι.

—Ἡ σιζύγος ἐνὸς πρεσβευτοῦ, π. χ., λέγεται ἀπερόσετος, καλεῖται κα' αὐτὴ στὶς δεξιῶσις κλπ. Μὰ ὁ σιζύγος μιάς διπλωματίσσης, ποὺ διευθίνει ἀπερόσετος, καλεῖται κα' ἡθεὶς ἄνθρωπος τῆς γενναίας του :

—Ὅσοι διπλωματίσσης ἄλλων κρατῶν ἱστανῶν ὡς τώρα, δὲν ἔχουν ἄνδρες. Ἡ κ. Ὁβεν, πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Καταγιάχη, εἶνε χηρὰ. Ἡ κ. Κολλοντάι, πρεσβευτῆς τῶν Σουηδῶν στὴν Καταγιάχη, ἐπίσης εἶνε ζωντοχηρὰ, ἡ δὲ νενοῖτα Γαβριέλλα Μιστοράι, γεννητὴ πρόξενος τῆς Χιλιῆς στὴ Μαδρίτη, εἶνε ἀνύπανδρη.

—Στὸ Παρίσι ἡ Ἐταιρεία Προστασίας τῶν Ζώων ἐξερῶνιωσε τὸ ἐξῆς γεγονός, ποὺ δείχνει πῶς μερικὰ ζῶα σκέπτονται σχεδὸν ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι.

—Ἐνας κροσσῶνις ἔχει δυὸ ἄλογα καὶ μεταφέρει ἅμω γιὰ τῆς οικοδομῆς.

—Ὅταν φορτωθῇ τὸ κάρο, τὸ ἕνα ἄλογο βάζει ὀλη τὴ δύναμὸν του γιὰ νὰ σπῆσῃ τὸ βραδὸ φορτίο, ἐνῶ τὸ ἄλλο δὲν τραβῆει καθόλου, ἀλλὰ ἀφῆνεται νὰ σέρνεται κα' αὐτὸ ἀπὸ τὸ σπῆροφόρο του.

—Τὸ βραδὸν ἄλογο στὸ σταθμό, ὅταν ὁ κροσσῶνις τοῦς βάζει στὸ ταγνὶ ἄγχο καὶ κωδῆρι, τὸ αὐτόματο ὦλογο, ποὺ σέρνει ἄλλμερὶς τὸ κάρο, ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ τεταμένου, τὸ κλωτσοῖ, τὸ δαγκνῆσι, τὸ δειχῆσι, χλωμνιτροῦντας θησαυμένα. σὺν νὰ τοῦ λέῃ : «Ὁ μὴ ἐργαζόμενος, μὴδὲ ἐσθίεται» !...

—Μιά μερὰ ἔβαλαν τὸ ἐργατικὸ ἄλογο νὰ τραβῆξῃ τὸ κάρο μισὸ μ' ἕνα ἄλλο ἄλογο, ἐργατικὸ καὶ χηρὰ. Καὶ τὸ βραδὸν, στὸ ταγνὶ, ἔβαγαν μονομασίαινα καὶ πῆρα καὶ τὰ δύο.

—Κακῶς λέμε λευτῶν τὰ ἄλλωγα ζῶα, προκειμένου περὶ τῶν τετραπόδων.

—Υψηλὸς καὶ δευτερῆ ἐκδῶ τῶν Ἀθηναίων, ἐκτός τῆς λαοφεινῆς τοῦ λόδου Βύρῶνος : Ἡ κόρη τοῦ ἀλχημιστοῦ δημοκρατοῦ βουλευτοῦ Ρόκου Κοῦδῆ.

—Ὅταν κίποτε ὁ Κοῦδῆς τραυματίσθηκε θανατικῶς σὲ μιά μονομαζία ἀπ' τὸ βουλευτῆ Μεσολοχικῆν Στάδιο, οἱ Ἀθηναῖοι κωδῆφσαν τὴν κόρη του καὶ ἀνέλαβαν νὰ τὴν προκίσειν. Κι' ἐστὶ ἡ δεσποινὶς Κοῦδῆ ἀνομιανθῆ ἐκδῶ τῶν Ἀθηναίων !...

Ὁ ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

